

Mál nr. 336/2022**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Sjúklingatrygging****Gildissvið váttryggingarskilmála.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 20.10.2022 ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V dags. 18.11.2022 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að þann 17.júlí 2019 hafi M leitað til A, háls-, nef og eyrnalæknisins vegna þess að hann var með verk við kjálka og kjálkalið með leiðni út í eyrað. A hafi kíkt í eyrað og ryksugað eyrað. Það hafi A gert tvisvar sinnum og í seinna skiptið hafi M fundið mikið til. M hafi látið A vita að hann myndi til. M fannst aðgerðin hafa verið gerð með röngum hætti í seinna skiptið enda hafi hann ekki fundið verk í fyrra skiptið. Á heimleið tók M eftir því að það hringaði í eyranu á honum og hefur hann heyrt illa með eyranu eftir þetta. Eftir eyrnahreinsunina hafi heyrn M þannig versnað en ekkert bendi til þess að hún hafi verið farin að versna fyrir hreinsunina. Áhrif versnandi heyrnar hafi haft mikil áhrif á M þar sem hann treystir á heyrnina til að sinna starfi sínu. Þá sé M lögblindur og heyrnarlaus á hægri eyra og því leiði tjónið til mikillar skerðingar fyrir M. M byggir á því að heyrn sín hafi versnað um ca. 10-20 Db á mjög stuttu tímabili eftir eyrnahreinsunina hjá A og leggur fram læknisvottorð sem staðfesta umrædda heyrnaskerðingu. M hefur krafist þess að bótaskylda verði viðurkennd úr sjúklingatryggingu A hjá V og vísar til ákvæða 1. tl. og 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000.

Í athugasemdum V til nefndarinnar segir að M hafi leitað til A vegna smella og verkja við kjálka vinstra megin, sem hafi leitt upp og fram í eyra sömu megin og hafði þá verið með þessi einkenni í tvær vikur. Við skoðunina hafi eyrnamergur skyggt á hljóðhimnu og takmarkaði því greiningu. A hafi því notað sog til að fjarlægja merginn en það sé afar algeng, stöðluð og hefðbundin aðferð og hluti af eyrnaskoðun. Í málinu liggja fyrir álit Landlæknis þar sem komist sé að þeirri niðurstöðu að ekki hafi verið sýnt fram á mistök af hálfu A. Einnig liggja fyrir umsögn B, háls-, nef- og eyrnalæknis þar sem komi m.a. fram það álit læknisins að meðferðin sem M undirgekkst hjá A sé ekki orsök hinnar meintu skerðingar á heyrn. Telur hann líklegt að við að nota þá aðferð og kjálkaliðsvandi/röskun skýri frekar vanda M en sá vandi hafi einmitt verið ástæða þess að M leitaði til A í upphafi. Þá bendir V á að ekki hafi verið til mæling á heyrn M eins og hún hafi verið áður en hann undirgekkst meðferð hjá A um mitt árið 2019. Af þeim sökum sé útilokað að slá því föstu að heyrn M hafi versnað síðan meðferðin fór fram. Þá bendir V á að talið sé að u.þ.b. helmingur karlmannna sem náð hafa 75 ára aldri hafi heyrnaskerðingu sem tengd sé öldrun. Slík heyrnaskerðing sé oft mest í hárrí tíðni. Það sé því ósannað að heyrn M sé nú verri en hún var þegar M leitaði til A um mitt árið 2019. Afstaða V sé sú að ósannað sé að M hafi hlotið heyrnaskerðingu í kjölfar meðferðar hjá A. Tjónið sem slíkt sé ósannað og orsakatengsl milli hins meinta tjón og meðferðarinnar. Skilyrði 1. eða 4. tl. 2. gr. sjúklingatryggingalaga séu því ekki fyrir hendi.

Álit.

Í máli þessu er ágreiningur á milli málsaðila um það hvort háls-, nef- og eyrnaskoðun sem M undirgekkst hjá A hafi leitt til tjóns fyrir M sem sé bótaskyld úr sjúklingatryggingu A hjá V. Byggir M á því að heimfæra megi það tjón sem hann hafi orðið fyrir undir 1. og eða 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000.

Í málinu liggur ekki fyrir matsgerð hæfra og óvilhallra aðila um að skoðunin sem M undirgekkst hjá A í umrætt sinn hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Fyrirliggjandi álit Landlæknis, dags. 19. maí 2022 og álit B, háls-, nef og eyrnalæknis, frá því í janúar 2021 hefur því ekki verið hnekkt hvað það varðar. Þegar af þeirri ástæðu getur ekki komið til álita að réttur til bóta úr tryggingunni hafi stofnast á grundvelli 1. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000.

Samkvæmt 4. tl. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu nr. 111/2000 skal greiða bætur ef tjón hlýst af meðferð eða rannsókn, þ.m.t. aðgerð, sem ætlað er að greina sjúkdóm og tjónið er af sýkingu eða öðrum

fylgikvilla sem er meira en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bótaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjónið er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.

M leitaði til A vegna verkjar við kjálka og kjálkalið með leiðni út í eyrað. A framkvæmdi venjulega háls,-nef og eyrnaskoðun á M sem m.a. fólst í að nota smásjá til að skoða í eyru en þar sem eyrnamergur skyggði á og til að framkvæma nákvæma skoðun á eyranu notaði A sog til að hreinsa eyrað en af gögnum málsins má ráða að það sé venjubundin og algeng aðferð við að hreinsa eyrnamerg. Aðgerðin, þ.e. að fjarlægja eyrnamerginn, var nauðsynleg hluti af skoðuninni og sjúkdómsgreiningu. Samkvæmt A og öðrum læknisfræðilegum gögnum málsins var enginn sjáanlegur skaði á hlustinni eða hljóðhimnunnni eftir hreinsunina.

Engra gagna nýtur við í málinu varðandi heyrn M á vinstra eyra fyrir skoðunina hjá A. Í álit C óháðs háls,-nef og eyrnalæknis til Landlæknisembættisins kemur m.a. fram að aðrir orsakabættir en sögið þegar eyrnamergurinn var hreinsaður hafi getað virkjust í tilfalli M eins og t.d. kjálkaliðsvandi eða fyrri aðgerðir eyrum. Það er álit C að líklegt sé að kjálkaliðsvandi/röskun M geti verið skýring á vanda hans en að þekkt sé kjálkaliðsvandi gefi einkenni þau er hrjá M. Þessu álitu hefur ekki verið hnekkt með matsgerð.

Miðað við fyrirliggjandi gögn er ósannað að heyrnaskerðing M á vinstra eyra sé að rekja til meðferðar hjá A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu hjá V.

Reykjavík, 13. desember 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Dögg Hermannsdóttir